

BAVANIŠTANSKI INFORMATOR

PIDIKANAC

BROJ 1 GODINA I

15. 11. 1991.

BESPLATAN PRIMERAK

BERBA 1991.

KAKO STIĆI DO PLINA

Da bi ste došli do plina potrebno je uraditi sledeće:

1. Uplatiti mesnoj zajednici za priključak 1.600 maraka — protiv vrednost dinara (Kurs marke 22 dinara).

2. Uraditi projekat za kućnu instalaciju u Geoplan zadužen Trajković Dragan-Trpko.

3. Uraditi kućnu instalaciju koju za sada rade samo privatne firme;

Stanko-Metalac iz Zrenjanina sa sedištem u mesnoj zajednici u Bavaništu i Joca-Komerc iz Ba-

vaništa ul. Branka Radičevića br. 15-a, tel. 751-234.

4. Posle izrade instalacije potrebno je da se izvrši pregled dimovodnih objekata a to vrši privatni dimničar Marin Živojin iz Dolova, preko mesne zajednice iz Bavaništa.

5. Prijaviti za tehnički prijem instalaciju kod Geoplana — Trajković Draganu.

6. Sklapanje ugovora sa distributerom i puštanje plina vrši Geoplan preko mesne zajednice u Bavaništu.

7. Početak grejanja

»Žuti«

P. S.

Kukuruz je rodio kao nikada, cena kao nikada, para nikako.

Berba u jeku, što bi rekao Zaharije Trnavčević. Kombajni se kvare po običaju. Delova po običaju kako za koga. Mnogi ne mogu da pronađu »Zmaj« prodavnicu u ulici Žarka Zrenjanina u Pančevu. Ona je i dalje na istom mestu, samo što je ulaz iz dvorišta, mada verujem da su se već preselili u renoviranu radnju sa ulice.

Seljaci bi trebalo da više povedu računa o parkiranju prikolica i kombajna na ulici i putu. Zlu ne trebalo nesreća na kombajnim za sada nema.

Srećno obrali, još bolje prodali, pare — e mnogo hoćete.

U V O D

RAT JE — NIJE RAT

Mi smo u ravnici, gde ljudi od rada nisu imali vremena da prave brda, a brda su neophodna za ratove.

Pošto nemamo brda, a imamo vojsku, mi dajemo vojsku za brda i doline. Često se na ulici, kafani, priča o tome da se vodi računa ko ide u »Rat«, naravno misli se na socijalni status koje ko, šta je i čiji je. Ne ki su se spasili, dali spravom,

ili ne, dokaza nema, jer još uvek postoji neko od »Gore«. Mnogi se mire sa sudbinom, ali se često pitaju: »Ako idem ja, zašto ne i on?

Bilo je priče o inicijativi za razjašnjenje socijalne strukture naših rezervista, ali inicijatori su iz straha da ne bi otišli u zamenu pre vremena, odustali od te namere bar za sada.

P. S.

»PIDIKANAC je nastao iz ideje grupe omladinaca koji sačinjavaju inicijativni odbor za izlaženje ovog informatora. Zamisao inicijatora je da informator obrađuje sve aktuelnosti iz našeg seoskog života.

Biće zastupljene rubrike vezane za privredu, aktivnosti MZ, stranačkim aktivnostima, kulturu, sport, kao i mali oglašaji iz male i velike privrede.

Da bi ovaj naš rad dao prave rezultate potrebni su nam saradnici i sponzori.

Zainteresovani za saradnju u stvaranju ovog informatora, mogu se javiti Stojanović Stojanu na tel. 751-606.

Inicijativna grupa

RATNE BELEŠKE JEDNOG DOBROVOLJCA

Borio sam se kao dobrovoljac u okviru JNA. Niko nije pominjao stranke.

Bio sam u Krajini ispred Komareva. To je najveće ustaško uporište koje niko nije osvojio ni u II svetskom ratu.

Mi mislimo da je vojska totalno zatajila. U celoj toj oblasti bilo je samo dva aktivna oficira, ostali su naravno rezervisti, nas 600 ljudi. Komanda je bila udaljena 30 km od fronta.

Smeštaj nije postojao. Hrane je bilo dovoljno, oružja i municije isto tako. Artiljerija i pešadija u istoj liniji fronta, bez zaklona u razrušenim kućama, jedan kilometar udaljeni od ustaša. Iz opštine Kovin bilo je 8 ili 9 dobrovoljaca. Mi smo se nalazili u 17-om partizanskom dobrovoljačkom odredu Vojvodine. Komunikacije bilo koje vrste, nije bilo. Struje, vode ni toliko. Smeštali smo se ponekad u kućama domaćina koji su u Beogradu na sigurnom.

Prilikom jednog dejstva sa naše strane na koje je pažljivo planirano, neprijatelj je reagovao pre nas 5 minuta.

Bez jednog dana doobuke upućeni smo na front. Oružje smo prvi put oprobali na frontu.

Bilo je mnogo prilika da se izgubi život. Sve što smo tražili od JNA dobijali smo, ali jednom prilikom kada su nam poslali topove, ispostavilo se da nijedan nije ispravan.

Mnogi ljudi psihološki ne mogu da izdrže. Bio sam 47 dana. Cesto se misli da dobrovoljci mogu kući kada hoće. Međutim nije tako, sem ako ne izgube samokontrolu do te mere da ne mogu da se bore.

Svi dobrovoljci su došli sem »Komarca« koga smo nazvali »Zenga«.

Psihički se odlično osećam a došao sam zato što nam je istekao rok. Kompletan dobrovoljački odred se vratio. Da li nam je zamenjena stigla — ne znam.

U mom vodu niko nije ranjen, a još manje nastradalo.

Posle isteka od 30 dana dobili smo 11 hiljada dinara, a za sledećih 17 dana 3.400 dinara.

Niko od nas te pare nije tražio.

Za »hvalu« je što su Srbi sa Banije vojski prodavali rakiju po ceni od 300 din. po litri.

Jednom kad smo krenuli u akciju, dodeljeno nam je, i 38 pripadnika TO-Banije. Samo ih je 8 ostalo sa nama, ostali su otišli svojim kućama, iako je linija fronta od njihovih kuća bila udaljena 2 km.

Imao sam čin mladeg vodnika. Nikakvih privilegija nisam imao niti sam šta zahtevao.

**Dobrovoljac z Bavaništa
PETKOVIĆ DRAGAN
»Bokser«**

Ko đavo od krsta

Mnogi koji su do juče bežali od crkve, rade na tome kako bi postali dobri vernici, kao što su do sada bili verni već bivšoj SK.

— možda će sada biti lakše, jer: članarina nije obavezna.

— pristup crkvi nije dokaz moralno političke podobnosti.

— pop nije sekretar partijske organizacije i nikada neće nikoga javno ukoriti zbog greha, ili izostanka.

— ovde se svi gresi praštaju.

— nema dizanja ruke, ili dva prsta, samo tri i »amin«.

— moraću mnogi da se naviknu na pevanje, umesto čitanje materijala.

— materijali su stotinama godina uvek isti i ne dele se članovima.

— ako sebi niste obezbedili mesto za sedenje, niko vam se neće smeјati, kao poslednjem hrvatskom komunisti Ivici Račanu;

— zastava — barjak — stvar navike.

— nema velikih partijskih ručkova, kafe kuvarica, dnevnica, poslovnih putovanja.

— nema zapošljavanja preko veze.

Znamo, znamo da ste to sve znali, mi samo da vas podsetimo

P. S.

DEMOKRATIJA ILI NE

Danas kada se dogodilo, ono što se dogodilo, pitamo se dali je to ono što smo želeli.

Šta je to demokratija po me-
ti seoskog stanovništva?

Cini se da su ljudi ostali isti i niko ne pokazuje neku veliku sreću, jer nam je demokratija došla. Možda mi nismo još uvek zreli za višepartijski sistem. Za mnogo ljudi jedina partija je rad i socijalna egzistencija. Za sada se samo partije samo bore međusobno za prevlast, dokazujući jedni drugima ljubav prema Srbiji.

U našem mestu o toj borbi nema govora, ili je za to kriva ova naša ravnic.

Seljačka stranka i savez seljaka deluju po potrebi — bez neke programske šeme.

SPO od velikih beogradskih demonstracija kao da je prestala sa aktivnostima, ili su to jedine i najbitnije aktivnosti u okviru programa. Pre izvesnog vremena sakupljali su dobrovoljce za srpsku gardu. Na višim forumima SPO dogovoreno je da se u dobrovoljce mogu prijaviti lica od 28 godina starosti na gore. Kod nas su upisivani i mladi. Sada kada je »ratno stanje« stvarno se ne zna zašto su pravljani ti spiskovi, jer za sada je jedini Petković Dragan kao dobrovoljac.

Da nije možda u pravu Vojislav Šešelj, kada je rekao da SPO u vojvodini gubi tlo pod nogama.

Seljaci kojima je oduzeta zemlja su spremni da se priključe bilo kojoj stranci samo da bi ostvarili svoja prava, ali to ne znači i stvarnu lojalnost.

U vreme inicijative za povraćaj oduzete zemlje, išlo se i na sastanke SPO. Nakon vrlo malo vremena i ta jedina spona između seljaka i ove stranke je pukla, jer je skupština Srbije pozitivno izglasala odluku o povraćaju zemlje.

Možda seljacima nije potrebna vladajuća ili opoziciona partija, oni su uvek sa onima koji misle kao oni. Obećanjima su odavno zasićeni u dojučerašnjem jednopartijskom sistemu.

P. S.

SELO — MESNA ZAJEDNICA

Dugo smo razmišljali da li da pišemo odmah o mesnoj zajednici, ipak...

Niko ne može da kaže da se u mesnoj zajednici nije radilo, u krajnjem slučaju ako je kritikujemo to je kao da kritikujemo sami sebe.

Neki bivši predsednici MZ su predsednikovali i po više mandata, da li su oni bili dobri, ili su se ljudi plašili gorih?

Putevi su nam hvala bogu »prohodni«. Asfalt je uvek bio polemičan. Možda bi se narodu udovoljilo kada bi se neki vide-niji paori iselili iz asfaltiranih ulica, ili da se to ubuduće radi. Do svih groblja postoje betonske staze, što bi neko rekao — groblja su nam sada bliža.

Urađen je Titov spomen park »88 stabala« debele hladovine.

Spomenik kojim smo se toliko hvalili najpre braći iz Sirača, zatim braći iz Crne Gore,

poštk su i jedni i drugi odbacili petokraku zvezdu, ostaje nam da se bratimimo sa kinezima.

Sa vatrogasnim domom se nešto stalo, ali su zato vatrogasci pre jedno dvadesetak dana uključili sirenu i odsviali sve uz-bune koje postoje, koje ni Zagreb nije zapamtio u ovom ratu.

Dobili smo i prvi semafor, ali kada ga budemo isplatili dobićemo zeleno i crveno svetlo.

Plin nije za potcenjivanje, pogotovu što su nam ga uradili »braća Hrvati«.

Ulično svetlo je prešlo u privatni sektor — svako zamenjuje sijalice ispred svoje kuće.

Polovina parka je »polu sredena«, ostaje druga religiozna strana.

Prva proslava oslobođenja mesta obeležena je na religio-višepartijskom nivou. Pevalo se »tamo daleko«.

P. S.

IMATI — A NEMATI

U ovo vreme besparice i potpuno poremećenih odnosa u pri-vredi, ispovest Stevana Brdarskog, proizvođača i prerađivača lekovitog bilja iz Bavaništa, više je nego ilustrativna:

— Imam robe u vrednosti 80 do 90 hiljada maraka, a u situaciji sam da moram da maltene prosim. Od prijatelja sam i rodaka preko 40 milijardi dinara uzeo, da bih posle vratio. Zato me raduje sad ova politika Srbije da skine taj embargo prema drugim republikama, koji je Srbija zavela na predlog Radmire Anđelković i privredne komore Srbije.

Ja 30 godina radim sa lekovitim biljem, poslovao sam sa »Etolom« Celje, »Ilirijom-Vedrog«, pa sa »Plivom« iz Zagreba i sa ostalim firmama iz drugih republika. Zbog nameta koje je Republika drugim republikama nametnula, pojedina predstavništ-

va se sele iz Beograda i ja sam sad u takvoj situaciji da sa velikim ulaganjima — ostanem bez zdravog novca, a imam šest članova porodice. Ne isplati mi se ni da prestrukturiram proizvodnju, jer ni druge kulture nemaju prođu. Nemam novca da egzistiram, nemam novca za novu proizvodnju, a moja proizvodnja je specifična. Ja ne mogu da pravim ugovor o kukuru-zu, pšenici, repi ili nekoj drugoj kulturi, što znači da po tom osnovu ne bi mogao da dobijem kredit.

Ja smatram da bi trebao da na osnovu mog kapitala od 10 hektara zemlje i spratne kuće, dobijem jedan kredit kratkoročni od banke kako bi pošteno, kad prodam moje proizvode i kad se oslobodimo tog suparničkog odnosa između republika, to mogao da vratim. — kaže Stevan Brdarski.

KRATKA BIOGRAFIJA JEDNOG RATNOG ZAROBLJENIKA II SVETSKOG RATA

61

Poznato vam je da je pokrenuta inicijativa za naplatu ratne štete ratnim zarobljenicima u II svetskom ratu, koji su bili zarobljenici od strane Nemačke i njihovih saveznika. Jedan od priloga dokumentacije je i ova biografija uzeta po slučajnom izboru.

KOVACEVIC (Antonija) JOVAN od majke Mirjane Marković. Rođen 15. 05. 1910. godine u Dobroselici — Čajetina. Kod stupanja u rat bio je oženjen. Redov 29. granična trupa. Nalazio se u radnom odnosu na granici u Štipu. Zarobljen je 10. 04. 1941. godine u Štipu od strane Nemaca. Transport za Nemačku išao je preko Bugar-ske, Rumunije i Mađarske. Glavni stalag IV-B. Zarobljenički broj 85037, i Stalag II-B i II-E. Gde se nalazila radna komanda ne znam, znam da je radio u rudniku bojnih vojnih otrova. Nije se povlačio ispred fronta Amerikanaca ni Rusa. Oslobođen je 2. 05. 1945. godine od strane Amerikanaca ne zna mesto. Do polaska u Domovinu ostao je još oko 3 meseca, za ovo vreme nije ništa radio. Smeštaj i ishranu obezbedili su Amerikanci.

Prilikom oslobađanja bio je bolestan iznemogao od teških radova. Vezu sa Domovinom uspostavio je putem pisma posle 4 meseca. Povratak u Domovinu, prevoz i ishranu u transportu obezbedili su Amerikanci.

Transport za domovinu krenuo je vozom ali ne znam iz kog mesta. Na graničnom prelazu u Jesenice primila ih naša vojska. Potvrdu o vremenu trajanja zarobljenštva posedujem. U mesto prebivališta u Dobroselici — Čajetina došao je 5. 08. 1945. god. Prilikom dolaska u mesto prebivališta prijavio se Mesnom narodnom odboru u Čajetini, gde je dao podatke o zarobljenstvu i ratnoj šteti. Kolonizaciju je dobio. Pensionisan je iz radnog odnosa u radni staž vreme u zarobljenstvu jednostruko 4 godine i

(nastavak na sledeću stranu)

(nastavak sa prethodne strane)

22 dana. Do danas 10. 08. 1991. godine, na ime ratne štete nije ništa dobiveno. Školska naobrazba na dan mobilizacije b) srednja stručna. Umro 21. 5. 1984. u Kovinu.

Ne bi bilo na odmet da kažemo da od maja ove godine do danas nije načinjen ni jedan korak napred. Nešto zbog nekih tehničkih problema a nešto zbog situacije u kojoj se nalazi cela zemlja.

M. Brdarski

Rock and roll

Od dosadašnjih grupa starije generacije pamte Vis »Faraoni« koji su svirali slatki domaći nazovi rock. Posle veće pauze i nedostatka grupe koja je imala hrabrosti da javno nastupi pojavila se mlada »Mary Lee«. Oni su u početku bili privrženi Hard roku. Posetilaca koje je ta vrsta muzike interesovala je bilo vrlo malo, jer je u to vreme harala disko muzika. Rok je besmrtni, a rokeri malo.

Sledećih godina ova grupa je menjala članove i nazive, ne bi li tako našla svoj pravi imidž, koji bi legao mladima. Nikada nisu trajali pod jednim imenom više od nekoliko dana i koncerata.

Džoni (Đ. Živanov) i Sima (Đ. Simić) jedini stalni članovi grupe počinju da podmlađuju grupu i sviraju staru muziku 60-tih.

To im je najbolji period, ipak za Simu koji je za naše pojmove vrstan gitarista to nije zadovoljstvo, jer njegova gitara nije mogla da dođe do izražaja. Zoća revoltiran odlazi u vojsku.

Ovih dana proneo se glas da ponovo vežbaju. Ko su članovi sastava i kako će se sastav zvati zasada ostaje tajna.

Oni inače u proseku mesec dana vežbaju, mesec dana biraju ime za grupu, a tri dana održavaju koncerte.

P. S.

Bioskop

Možda se pitate koliko je para, dobrovoljnog rada uloženo u bioskopsku salu. I mi se pitamo.

Salu su mnogi videli i posećili i verujemo da su se prijatno osećali.

Mnogi su se sećali dana kada je izlazak u bioskop predstavljao jedno celokupno veče, kada se moglo ući u vatrogasnoj uniformi, ili za dinar u šaku čoveka koji stoji na vratima. Nekada ti je kinooperater posvao babu, ako se buniš zbog redosleda činova, kao da ti znaš koji čin prvo ide, mogli ste vikati šic do mile volje, gledajući prve poljupce na filmu, grickati semenke, ili čak zapaliti cigaretu, steći prvu ljubav izvesti ženu jedini put u godinu dana, naučiti borilačke veštine, seks na francuski način ili kako ubiti taštu na sto načina.

Danas je »video« preuzeo posao bioskopa, izbor je veliki, ali i praznina.

Bioskop je odavno gotov, filmove je bilo, ali nas nikako.

P. S.

SPECIJALNE REKLAME

PRODAVNICA

»Š K O R P I O N«

Dečija trikotaža

»L O L E K S«

Trgovina na veliko i malo
mešovitim robom
S. Kovačevića 3-b, Tel 751-391

VIDEO KLUB »STRELAC«

Veliki izbor original
Video-kaseta
ul. B. Radića

NOVA KNJIŽARA

»K N J I G A«

Nudi sav školski pribor
Kiosk u centru

VIDEO KLUB

»A D A«

Veliki izbor
Video-kaseta originali

KOMISION

»D E N I S«

ul. B. Radića

K A F E

»EVROPA«

Nudi noćni program uz
dobru muziku i plesna grupa
»IGRAČICE IZ ANADOLIJE«

Biblioteka

Trinaest godina biblioteke u Bavaništu radi pod veoma lošim uslovima. Godinama se traži rešenje za inalaženje adekvatnih prostorija za Biblioteku. Čitaoci su uglavnom deca, a njihovi uslovi za korišćenje biblioteke su minimalni, pogotovu čitaonica. Knjige za biblioteku nabavlja matična biblioteka iz Kovina. Školska biblioteka u Bavaništu već duže vreme ne radi, tako da su deca upućena na Narodnu biblioteku u kojoj su uslovi nikakvi. Prostorije su nezagrevane, tako da bibliotekar teško obavlja svoju dužnost, a i dolazak članova u čitaonicu je smanjen. Interosovanje za biblioteku bi bilo daleko veće, da su uslovi prilagođeni istoj. Biblioteka svake godine nabavlja izvestan broj knjiga u cilju povećanja broja čitalaca. Novonabavljene knjige brzo propadaju, jer smeštaj ne odgovara nameni.

Kaja